

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către administratorul întreprinderii individuale „Biznes-Centru-Bolbocean”, Bolbocean Elena,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către întreprinderea cu capital străin „European Drinks Import Export”, societatea pe acțiuni împotriva întreprinderii individuale „Biznes-Centru-Bolbocean” cu privire la rezilierea contractului de comodat, încasarea contravalorii bunului, a penalităților de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 aprilie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de întreprinderea cu capital străin „European Drinks Import Export”, societate pe acțiuni, fiind casată parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 03 august 2012, în partea respingerii cerințelor privind încasarea contravalorii bunului și a penalității de întârziere, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri cu privire la admiterea cerințelor privind încasarea contravalorii bunului și a penalității de întârziere, în rest, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 03 august 2012,

c o n s t a t ă:

La data de 30.06.2011, reclamanta ÎCS „European Drinks Import Export” SA a formulat acțiune civilă în judecată către ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean” cu privire la rezilierea contractului de comodat, încasarea contravalorii bunului, a penalităților de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la data de 14.11.2006, ÎCS „European Drinks Import Export” SA în calitate de „comodant” și ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean” în calitate de „comodatar” au încheiat contractul de comodat nr. 370, potrivit căruia, ultima a primit în folosință, conform avizului de însoțire nr. 1237 din 14.11.2006 vitrina frigorifică dublă cu seria 505067166.

Conform pct. 7.2 al contractului, nerestituirea vitrinei frigorifice la data solicitării comodantului, generează în mod automat, penalități de întârziere de 1 % pentru fiecare zi din valoarea bunului. La data de 16.02.2011, valoarea vitrinei frigorifice constituia 12264,28 lei, inclusiv TVA.

La solicitările scrise ale reclamantei, pârta nu a reacționat și nu a restituit vitrina frigorifică.

Reclamanta ÎCS „European Drinks Import Export” SA a solicitat rezilierea contractului de comodat nr. 370 din din 14.11.2006, încasarea din contul pârteii ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean” a contravalorii bunului, în sumă de 12264,28 lei, a penalității de întârziere pentru nerestituirea vitrinei frigorifice, în sumă de 15575,63 lei, a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat, în mărime de 835,19 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 20.09.2011 s-a dispus transmiterea dosarului la acțiunea intentată de către ÎCS „European Drinks Import Export” SA împotriva ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean” cu privire la rezilierea contractului de comodat, încasarea contravalorii bunului, a penalităților de întârziere și a cheltuielilor de judecată, conform competenței, Judecătoriei Rîșcani, pentru examinare în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 03.08.2012 acțiunea a fost admisă parțial. S-a reziliat contractul de comodat nr. 370 din 14.11.2006, încheiat între ÎCS „European Drinks Import Export” SA și ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean”. S-a încasat din contul ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean” cheltuielile de judecată în sumă de 2500 lei. În, rest, cerințele reclamantei au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23.04.2013 a fost admis apelul declarat de ÎCS „European Drinks Import Export” SA, fiind casată parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 03.08.2012, în partea respingerii cerințelor privind încasarea contravalorii bunului și a penalității de întârziere, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu privire la admiterea cerințelor privind încasarea contravalorii bunului și a penalității de întârziere. În, rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În dezacord cu decizia enunțată, administratorul ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean”, Bolbocean Elena, la data de 04.07.2013 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea amplă a recursului, reprezentanta recurente a indicat în esență că, decizia instanței de apel este pasibilă de a fi casată pe motivul aprecierii eronate a circumstanțelor pricinii, în rezultat, fiind încălcate normele de drept material și procedural.

În acest context, a indicat că, instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare faptului că, vitrina în litigiu a fost ridicată de către colaboratorii intimitei ÎCS „European Drinks Import Export” SA. Drept, urmare, recurenta ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean” nu poate purta răspundere materială pentru gestionarea efectivă a bunurilor de către intimată.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen. Or, materialele pricinii atestă recepționarea la data de 19.06.2013 de către recurentă a copiei deciziei instanței de apel, expediată conform scrisorii de însoțire din 14.06.2013, (f.d.141).

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că, aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către administratorul ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean”, Bolbocean Elena, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or, reprezentanta recurteii nu a invocat nici un temei, care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel, recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când, în recursul declarat de către administratorul ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean”, Bolbocean Elena, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către administratorul ÎI „Biznes-Centru-Bolbocean”, Bolbocean Elena ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către administratorul întreprinderii individuale „Biznes-Centru-Bolbocean”, Bolbocean Elena se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi